

Korana Yaşantımızı Hızla Değiştiriyorsa İslami Yaşamı da Hızla Tesis Edebiliriz

— safdeha · 06 Nisan 2020

Kimin değişmesini bekliyoruz ki... Değişse benim İslami yaşantıma ne katkısı olacak, yahut insanlığıma... Ben her nefes aldığım ortamda Allah'tan korkuyla dolu dolu bir ortamda yaşamıyorsam, yaptıklarımı övünerek anlatıyorsam, başkalarını suçlayarak kendimi bir basamak yukarıda görüyorsam... Bunun bana ne katkısı olacak ki! İnsan Kur'ana ve sünnete karşı duyarlı olacak kardeşim. Bunu başkası için değil, kendisi için yapmaya gayret edecek. Allah görüyor diye, Allah beğenir diye, Allah helal etmiş diye isteyerek samimi yaşayacak. Korkusu bir virüsten kurtulmak üzerine kurgulanmayacak. Zalimin vahşetinde kaçmaya kurgulanmayacak. Zalime karşı vatanın korumak için gerekirse ölümü göze alacak. Vatanını bırakıp, yine başka zalimden medet ummayacak. Ölürsem sevgiliye kavuşurum diyecek, dünya onu bu vuslattan engellemeyecek! Aç kalırım da, susuz kalırım da, evim olmaz da, yurdum olmazsa, rezil rüsva olurum diye zalime boyun bükmeyecek...

Allah diyor ki, bana güveneni rezil rüsva etmem, onun dostu olurum ... Şimdi söyleyin siz Allah ile dost olunmaktan neden korkuyorsunuz. Allah size cennet vaat ediyor üstelik sonsuz bir hayat içinde. Bunu size bu dünyada kim vermeyi garanti eder ki... Zalimin şu an adı Koronavirüs oldu. Tek farkı, kimse onu tanımıyor, ne yapar, nasıl bir yaşama şansı verir, verdiği zarar tamir edilebilir mi? Bir bilinmezliği var. Herkes eve girmek zorunda... kendi kendimizi karantinaya aldık. Sonuçta ölmek var, bu da aşikarene anlatılıyor, zalimin şakası olabilir mi?

Hadi bedeni kurtardık, evde hapis yaşadık, peki ya kalp.... Ona zarar veren o kadar çok virüs var ki, ondan korkan, ondan kurtulmak isteyen var mı? O kalp haksızlığa dayanamaz, aşksız ve sevgisiz yaşayamaz. O kalp, mideye inen her şeyi almaya müsait değildir. Alırsa, strese olur, depresyon olur, yanlış sorgular olur, paranoyak olur. Onu nasıl boşaltabiliriz ki... Mide içinde bulunan asitle yiyeceği eriterek atıyor aldığını döne döne, ya kalp, her atışında ben öldüm bittim diye hızlanıyor ama onu eritecek bir şeyde yok. Kalp doldukça, nabız atıyor, kriz geçiriyor. Değişim olmadıkça hastalanıyor ama asla kanser olmuyor. Herhalde o doluluğun içinde onu azda besleyen bir sevgi var ki, kanser olmuyor. Ama ölümlerin yüksek oranda onun geçirdiği kalp krizinden olduğu da bir gerçek.

Eğer kalp, içini temizler, yalnızca Allah sevgisine sahip olursa... Etrafında ne dünya olur, ne de zalimler. Ne Koronavirüsle ilgilenir, ne de yedi düvel onu etkiler. İnanın Korana bizi değiştirdi. Bize alışmadığımız, hatta dünya kadar zülüm edilse yapın denilip yapılmayacak şeyleri bize yaptırıyor. Terketmediğimiz alışkanlıkları terk ettiriyor. Demek ki zorlasak kendimizi değiştirebiliriz. O zaman dünya düzeni yerine kendimizi değiştirelim. Hazır fikirleri hayatımıza almak varken, o fikirleri kaynağından öğrenelim. Çok düşünelim, tefekkür edelim. Hayatımızda ki ondan bundan duyduğumuz hazır paketler yerine o paketi kendimiz üretelim. Ürettiğimizi yaşayalım, etrafımıza onların pratiğini gösterelim. Merak duygusunu bir

Korona etkisiyle üzerimize çekelim. Diyelim ki, o kaynağı benim gibi okursanız, benim gibi çekici ve güzel yaşantınız olur diyelim. O çekici cazibe olan Kur'anın bir kitap değil, yaşamı süsleyen mucizevi ruhunu görmelerine vesile olalım. İşte o zaman değişen düzen öyle güzelleştirir ki yaşantımızı. Ortak soluduğumuz hava nefes alındıkça yayla havası hissettirir bize. Yaşam sevincimiz artar. Üstümüzde ki fazlalıkları atar zekat diye dağıtırız. Her kurtulduğumuz yük, bizim ayağımızı yerden keser, belki de uçarız.

İllaki Korona ya da zalimin etkileri ile düzenimizi değiştirmek yerine, kalbimizde temizlenen bir kapıya gelip, beka alemine yavaşça geçelim. Şimdi bunu görmek zor biliyorum. O kalbin içinde yürümek belki de kıyamette yürümeye benziyor. O kıyameti, yokluğu uzay boşluğuna benzeyen boş bir kalpte tesis edelim. Adam gibi adam olalım, cennetten ayrılmadan önce ki Ademe dönüştürelim. Bunu yapmak mümkün, ama bir çaba gerektiriyor. Önce ölümün korkusunu yenelim. Ölümün olmadığını anlayalım. Çünkü, ortam değişse de biz yaşayacağız daima...

Gerçekten yaşayanlardan olma temennisi ile... Şu Yalan dünyayı yeniden keşfedelim, verdiği işaretler altında öyle güzel ki, değişimin sisleri ortadan kalktıkça kendi güneşimizle aydınlanmaya koşalım.

Saffet Kuramaz